

N^{RR} 87.

KORRESPONDENT NARODOWY Y ZAGRANICZNY

z Warszawy d. 1. Listopada 1794.

Dzień 28. przeszłego Miesiąca pamiętce Imieniu Tadeusza Kościuszki pierwszego Naczelnika siły zbrojney Narodowej poświęcony przez illuminacyjną domów tutejszey Stolicy z czułą wdzięcznością był obchodzony.

Obywatele Ewangelickiego obrządku spólnie z innymi przykładający się do obrony kraju o utrzymanie wolności Narodowej gorliwi, trzy większe dzwony z Kościoła swego do Ludwisarni oddali, przestając na iednym szrednim.

Dnia 30. Pazdziernika od Magistratu Miasta wolnego Warszawy następujące przy ogłosie trąb, wyszło rozrządzenie:

Na mocy rezolucyi Rady Najwyżey Narodowej w dniu dzisiejszym zapadley i z zlecenia sobie tąż rezolucją uczynionego, ogłoszenia niezwłocznego wolnicy pieczenia chleba i rzezi bydła, tudzież przedawania chleba i mięsa dla wszystkich obywateli z odstąpieniem podatku konsumpcyinego od rzezi bydła na Miesiąc następujący Listopad, którey słowa są następujące. Rada Najwyższa Narodowa, zaleca Magistratowi Miasta wolnego Warszawy, ażeby zaraz po odebraniu niniejszey rezolucyi ogłosił karat wolność pieczenia i rzezi, dla wszystkich obywatelów, tudzież przedawania chleba i mięsa, nie drożey iak ceną przez Magistrat ustanowioną, ktokolwiek zaś tak za mięso, chleb, iako za wszystkie towary i trunki, biletów skarbowych brać nie zechce, natychmiast według wskazanych prawidel do Sądu kryminalnego oddany być ma, z tego powodu Rada podatek konsumpcyiny od rzezi i opłatę od niego ustanowioną na Miesiąc isden, to jest od pierwszego do

Popp

ostatniego dnia Mca Listopada zawieszają; a wydział skarbowy należność od Rzeźników z mocy kontraktu z temi zawartego skarbowi winney, za Miesiąc Listopad pretendować nie będzie. Zaczyn Rzeźniczy i Piekarze ustawać nie powinni w swoim rzemiośle pod odpowiedzialnością w Sądach Kryminalnych. Czego ścisły dozór Magistratowi poleca i tę rezolucyą natychmiast przy tabie ogłoszają i po rogach ulic przylepioną mieć chce. Dan w Warszawie na Sessyi Rady dnia 30. Mca Października Roku 1794.

M. Kochanowski Prezydujący

T. Czech R. N. N. S.

Y taką rezolucyą, oraz zalecenie dopełniając, wolnicę na rzeź bydła, i pieczenia chleba, niemniej sprzedaż chleba i mięsa dla wszystkich ogólną ogłasza; lecz oraz obywatelom mięso i chleb wyprzedawać chcącym, zachowanie taksy ustanowioney, iak naysurowiey zaleca, branie także biletów skarbowych za mięso, chleb i wszelkie inne produkta, towary i trunki pod karami ustanowionemi przykazuje. Co żeby iak nayscisley zachowane było, baczność tego Obywatelom Woynom, Intendentom i Dozorcom pod odpowiedzialnością osobistą zaleca. Dan na Sessyi Magistratu dnia 30. Mca Października Roku 1794.

Jozef Łukaszewicz V. P. M. W. W.

D. Borakowski M. M. W. W. P.

*Wyznaczenie nadgród dla Woyska i Generałów,
iako też dla Obywatelów Warszawskich.*

RADA NAYWYWSZA NARODOWA

Prócz zaręczoney nadgrody w ziemi dla walecznych obrońców oyczyzny, Rada Naywyższa Narodowa oświadcza:

Imo. Iż woysko, które ułatwi przeszkody nad Bzurą, i oczyści *Wielkopolkę*, odbierze zaraz nadgrody million zł: ze skarbu publicznego; a Generał, który tym korpusem kommanderować będzie, otrzyma zaraz na dożywocie dobra narodowe, czyniące trzydzieści tysięcy zł: na rok intraty.

4do. Również oświadcza Rada Narodowa, iż wojsko to, które odeprze Moskalów zbliżających się do stolicy, i kraj oczyści do *Bugu*. odbierze nadgrody dwa miliony zł: ze skarbu publicznego, a Generał kommanderujący otrzyma zaraz na dożywocie dobra Narodowe, trzydzieści tysięcy zł: na rok intraty czyniące. Zachowuje sobie Rada, iż dalsze postęпки Wojsk Rzpltey w odparciu nieprzyjaciela osobnemi nadgradami zawdzięczać będzie.

5to. Wojska, które do innych ekspedycyi od N. Naczelnika użyte zostaną, iako i ich Generałowie, otrzymają nadgrode, w miarę ich czynow i zasług, którą Naywyższy Naczelnik do potwierdzenia Rady N. poda.

4to. Zaręcza Rada N. iż Obywatele *Warszawscy*, którzy póydą na ochotnika, i w przypadku oblężenia powinności wojskowe mężnie odbywać będą, oprócz nadgrody w ziemi w uchwale zaręczającej nadgrody dla wojska w punkcie 21. dla nich zapewnioney, odbiorą million zł: ze skarbu publicznego. Waruie Rada, iż w przypadku którego śmierci, w boju poniesioney, żona lub dzieci jego, część na niego z tey summy spadającą odbiorą.

5to. A iako w akcie powstania obowiązwał się Narod, iż póty broni nie złoży, póki zagrabionych krajów nie odzyszcze, i nie zabezpieczy całości, wolności i niepodległości Rzpltey, tak Rada Naywyższa oświadcza, iż nieodstępna jest od zamiarów przez powszechną wolę Narodu wskazanych: które gdy szczęśliwym skutkiem uwieńczone będą, tym hoyniejsze nadgrody dla obrońców oyczyzny zabezpiecza.

Dan w *Warszawie* na Sessyi Rady Naywyższej Narodowey, dnia 27. Miesiąca Paźdz; 1795 Roku.

Jożef Szymanowski Przewodzący.

Tomasz Czech Rady N. N. Sekretarz.

Rozszerzenie uchwały o nadgrodach dla Wojska
RADA NAYWYZSZA NARODOWA.

Rozszerzając rezolucyą swoię, pod dniem 27. Października roku bieżącego wydaną, względem wyznaczenia nadgrody dla wojska, które oczyścić ma prowincyą *Wielkopolską* z nieprzyjaciela, i z drugiey strony odeprze za rzekę *Bug*, oświadcza: iż summy zasługującym się rycerzom w tych wyprawach przeznaczone, należec maia do samych tylko gemeynow i unter officerow; wyższego zaś sztabu i niższego officerom; zaczawszy od generała leutnanta kommanderującego dywizyą aż do chorążego, każdemu w szczególności dystyngwującemu się w obronie oyczyzny, za złożonym od N. Naczelnika zaświadczeniem Rada N. N. narodowa udzielać nadgrody w summach gotowych, albo w dobrach narodowych wyznaczać będzie.

Dan w *Warszawie* na sefsyi Rady dnia 28. Mca Paździer: roku 1794.

Jozef Szymanowski Prezydentący.
Tomasz Czech R. N. N. Sekretarz.

CZYNNOSCI RADY.

Dnia 25. Października. Wydział skarbu przynioś projekt organizacyi administracyi pożyczki ze skarbu narodowego, podług nakazu rezolucyi pod dniem 27. przeszłego miesiąca zapadley, przez też administracyą ułożony. Rada projekt ten, rozważywszy go, i w niektórych punktach odmieniwszy, przyjęła.

Na przełożenie wydziału interesow zagranicznych, zaleciła Rada wydziałowi skarbu, ażeby na expens legacyi zagranicznych, wypadającą na kwartał summe, od dnia 1go Sierpnia do ostatniego dnia tego miesiąca, tudzież na nieuchronne wydatki, i przypadkowe expensa, pewną summe wypłacił.

Przybyli Obywatele *Wielkopolanie*, mając na czele swoim Obyw: *Zakrzewskiego* radzcę, i oświadczyli, iż z iaką gorliwością i determinacyą przyśtapili do obrony Oyczyzny, z równą stałością dzieło rozpoczęte powstania narodu, powolni zawżde rozkazom Rady naywyższey, popierać będą.

Odpowiedział w imieniu Rady prezydujący, iż gdy obywatele jednej Ojczyzny ściśle się z sobą łączą w celu iey obrony, tedy Rada ma sobie za obowiązek pomagać tak zbawiennym ich zamiarom, i wszelkie ich sprawiedliwe żądania ułatwiać.

Na przelożenie Obyw: *Orłowskiego* zaleciła Rada, ażeby na lazaret dom Rzpłtey *Krajskich* zwany, był użyty: a jeżeliby ten dom pomieścić wszystkich chorych nie był zdolny, tedy inne domy na ten koniec nagięte być powinny. Trokliwa Rada o los rannych i chorych obrońców Ojczyzny, który od dobrego porządku i ściśley eksekucyi urzędzeń przepisanych zależy, oświadczyła, iż nie przez kogo innego, iak tylko przez Obyw: *Orłowskiego* kommandanta, tak czułego i troskliwego w pełnieniu obowiązków, zwierzchni dozor nad lazaretami ma być utrzymywany. Aby zaś troskliwość o zdrowie cierpiących po lazaretach, skuteczną była, wydała Rada zalecenia do Magistratu miasta *Warszawy*, aby ten wezwał wszystkich Doktorow i Chirurgow w *Warszawie* znajdujących się, i do opatrywania chorych żołnierzy zobowiązał, umówiwszy się z nimi o przyzwoitą za ich pracę nadgodę, i tę im w imieniu rządu zapewnił; wreszcie, żeby względem wszystkich tych urzędzeń, z Obyw: *Orłowskim* znieść starał się.

Memoryały, ieden Obyw: *Lewickiego*, drugi obywatelow na gruntach *Białoleki* kolonie mających, zanoszących skargę na podkomendnych wojskowych, od których są niszczeni, trzeci Obyw: *X. Wierzyńskiego* Plebana *Wolskiego*, upraszającego o nadgodzenie fikód, przez obozy wojskowe iemu poczynionych, odeślane są do wydziału żywności po załatwienie.

Dnia 26 Października. Przybył Obyw: *Orłowski* kommandant Xięstwa *Mazow*: na miejsce sejsyi Rady, i złożył notę, żądając obszerniejszych miejsc na lazarety, i zapewnienia dla chorych żywności. Co do pierwszego żądania, oświadczyła Rada, iż wydała dnia wczorajszego rezolucyą, przez którą mocnym czyni Obyw: kommandanta do natęcia i użycia na lazarety wszystkich miejsc, które za potrzebne i dogodne osądzi, a tę rezolucyą w odpowiedzi Obyw: kommandantowi dnia dzisiejszego ponawia. Co się zaś tycze, drugiego żądania, odpowiedziała, iż wydział żywności przyjął na siebie obowiązek dostarczenia potrzebney żywności, do którego Obyw: *Orłowski* Gener: rekwiizytye swoje w tej mierze zaność powinien, a podług możności, w żądaniu tym zaspokoiony będzie.

Chcąc zaś, mimo tej rezolucyi, Rada osłodzić los cierpiących po lazaretach, otworzyła subskrypcyą obywatelską na przyjmowanie do domów tych, którzy po chorobie do zdrowia już przychodzić zaczęli, i tę subskrypcyą obywatele w składzie Rady znajdujący się, przez podpisy własne rozpoczęli; a wydział Instrukcyi odebrał zalecenie, ażeby przyniósł do Rady odezwę z zachęceniem obywatelom, aby tym, którzy się za ich całość na rany i ból narażali, w mieszkaniach swoich schronienia przez czas nieiaki pozwolili.

Chcąc, ażeby dochód publiczny nayanżyteczniejszy, a razem nayoszczędniejszy był szafowany, uchwaliła Rada, iż ktokolwiek ze skarbu narodowego jedną bierze pensyą, drugiey, pod utratą obydwóch, zylkować nie ma.

Wydział skarbu odebrał zalecenie, ażeby na opłatę druku pism rządowych, 8,000. złotych: za kwitem wydziału Instrukcyi zapłacił.

Obywatele przy ulicy *Twarda* posesyorye mający, donieśli, iż kanał przy tej ulicy zapchany, nayprzykrzeyszą czyni dla przechodzących przeprawę. Okoliczność tę odeśłała Rada do Policji miejscowej po niezwłoczne załatwienie.

Dnia 27. Października. Wydział skarbu odebrał zalecenie, ażeby na przeformowanie domów różnych na lazarety złotych: Polsk: 6,000. za kwitem Ob: *Aignera* Budowniczego, *salvo calculo*, zapłacił.

Obywat: *Gutakowski* przełożył, iż wieś *Wolka Zrzyńska* zwana, w Ziemi *Warszawskiej* leżąca, Obyw: *Loppota* dziedziczna, a prawem tradycyjnym w posesyji Obyw: *Gutakowskiego* będąca, teraz na skarb zajęta została. Przełożenie to, oddane jest Kommissyji Porządkowej Xstwa *Mazowieckiego* po przyniesienie opinii.

Memoryał Obyw: *Puławskiej*, względem opłaty za srebra, rezolucyą pod dnem 21. tego miesiąca zapadłą iey należącey się, odeśnany został do wydziału skarbu.

Pragnąc skuteczną udzielić opiekę osobom potrzebującym wsparcia, których los z powodu okoliczności terażniejszych tym jest przykrzeyszy, że pozbawieni są z wszelkich sposobow opatrzenia naypierwszych potrzeb swoich, zaleciła Rada wydziałowi skarbu, ażeby na wsparcie takowych osób, comiesiąc po złotych: 9,000. za kwitem Deputacyi ratunkowej, wypłacał.

O D E Z W A.

Obywatela Tomasz Wawrzeckiego N. Naczelnika siły zbrojney Narodowej do Obywatelom i woyska:

Gdyby godziło mi się oglądać, albo na własną zdatność, albo na ważność włożonych na mnie obo-

wiązkow, albo nakoniec na tego, czyie mam zastępować miejsce, nicby zaiste przywieść mnie nie zdołało do przyięcia Naczelnictwa siły zbrojney Narodowey, do którego z woli Rady Naywyższey powołany zostałem. Ale gdzie święta powinność obrony oyczyzny i iey wolności zachodzi, tam wszystkie uwagi ustępować muszą. W ustudze powszechnemu dobru stopień władzy, lub podległości zarówno ważyć, prawdziwą szlachetność pokładam na dopełnieniu gorliwym tego, co kto z miejsca swego działać jest winien, w nieuchylaniu się od tych obowiązków, iakie dlań stanowi potrzeba oyczyzny. W iey więc imieniu, wezwanemu od Rady Naywyższey, niewolno było nieprzyjąć padłego na mnie wyboru.

Ale obeymując to miejsce po *Tadeuszu Kościuszcze*, mogliście wam co takiego obiecywać po sobie, coby nieodżałowaną stratę iego Narodowi w iakikolwiek sposob nadgrodzić zdołało? Nic bynajmniej.... Lecz przynoszę z sobą bracia chęć nayszczerszą, choć nie równym krokiem wstępowania w ślady iego, najsilniejszą usilność poświęcenia się obronie Oyczyzny, i stałą wierność w przysiędze być razem z wami wolnemi, lub umrzeć.

Tak jest bracia obywatele! Te są święte śluby, któreśmy złożyli w obliczu Boga Zastępów. Ten jest szlachetny zamiar powstania naszego, z tym hasłem stanął na czele siły zbrojney Narodowey nieporównany mąż *Tadeusz Kościuszko*, i krwawą walkę wypowiedział tyranom państwującym się nad naszą oyczyną. Wiedziemy ją dotąd z niezaprzeczoną nam od nieprzyjaciół sławą waleczności. Niech tylko niepomysłne zdarzenia, które nie odstępnie towarzyszą losowi wojennemu, nie zrażają mężstwa naszego. Żądać w wojnie niezmiennych powodzeń, jest żądać rzeczy niepodobney. *Rzymianie* którzy swe zwycięstwa pomknęli aż do ostatnich granic znajomego świata, ileż nie ponieśli klęsk, które ich po-

tęgę już do upadku schylać zdawały się. Ale ich dzielność nienadwąłona żadnym nieszczęściem, każdą klęskę sowitym weterowała zwycięstwem. Cóż powiedziano o Grekach? oto iż zwyciężani, zwyciężać nauczyli się. Heżbym nie przywiódł podobnych przykładów z dzieł wojen późniejszych, naszego nawet Narodu, gdybym miał potrzebę utwierdzać waleczność waszą, o której owszem tak rozumiem, że sama niepomyślność nowym ją zapalem ożywia. Okażcie ją tylko w skutku, i w podwoionych usiłowaniach waszych. W rękach całego Narodu losy swoje oyczyzna złożyła. Sił waszych ogólny związek potęgę iey stanowi. Zawždydźcie więc nieprzyjaciół, którzy, iż im los nieszczęsny oddał w moc Naczelnika naszego, już nas zupełnie pokonanemi byđź mienia. Mamy zaiste przyczynę czuć ważność poniesioney straty, ale żadney do rozpaczey nie mamy przyczyny. Żyć Narod; ten swe powstanie utrzymać, i do końca pomyślnego doprowadzić powinien. Żadna potęga despotów pokonać nie może wolnego Narodu, byle był dzielny i stały. Mażli bowiem byđź mężniejszy naieźnik prowadzony musem do boiu, niżeli ochotny swej wolności i ziemi obrońca? Toż żołnierz, który na rozkaz okrutny biiąc się nie o własny interes, ale dla nasycenia dumy, chciwości, lub zemsty uciemiężyciela swojego, i za żołd lichy, niesie na szwank swe życie, ma mieć więcej odwagi, niżeli żołnierz, który o prawa i swobody oyczyste, o szczęśliwość własną, rodziny i potomków swych walczy? Honor i szlachetna chęć sławy, możeż bardziey do odwagi zagrzewać niewolnika, niżeli niepodległego obywatela? Te nieraz już powtorzone prawdy, dla tego w pierwszej moiey do was odezwie przywodzę, że przekonanie o nich niewątpliwe i w czynach waszych, i w duszy własney zażyduie. Te niech zawsze obecne umyślom, pokrzepiają stałość i dzielność usiłowań naszych.

Co do mnie, polecam się Bogu: wzywam Jego Wszechmocności, aby mnie wspierał w ciężkościach powinności nowych; przyiętego zaś Naczelnictwa, inaczej nie uważam, iak tylko za obowiązek pierwszeństwa do dzielenia prac, trudów, i niebezpieczeństw w obronie oyczyzny i iey wolności. Dan dnia 23. Października 1794. Roku.

Tomasz Wawrzcki.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A N G L I A.

Z Londynu d. 3. Paźdz: Na wyspie *S. Heleny* naywyższy panie niedostatek żywności. Ostatnia Zachodnich Indyi flotta, która z tamąd przybyła, ani jednego wołu na ieden okręt dostać nie mogła. Sam Gubernator tameczny zeznał, iż od 3. miesięcy nieskosztował mięsa.

Gazeta z *Calcutta* objaśnia nas, iż zawiedziony zamiar Poselstwa do *Chin* Lorda *Macartney* dwoiaki był; nayprzód, aby rezydował w *Pekinie* Angielski Posel, Konsul, albo Agent; powtóre, aby Anglicy mieli prawo sami tylko iedni handel utrzymywać w *Chinach*, wyłączywszy inne wszystkie narody. Lecz podług Statutow *Chińskich*, każdą nowosć za niebezpieczną tam poczytają. Gdyby żądanie przyszło było do skutku, tedy *Sir George Staunton*, iako tameczny Rezydent Angielski byłby opłacany rocznie po 12,000 funt: szt: Sam Lord *Macartney* wziął na drogę 30,000. funt: szt: Cesarz *Chiński* przyślął Królowi Angielskiemu kosztowny prezent w Poezyi boh terkiej (*Carmen Epicum*) przez niego samego pisaney, a złożoney w drewnianej skatule, za antyk mianey, iakoby w skarbcu familii Cesarzow *Chińskich* od 2000. lat zostaiący. Przytym i sztukę *Agatu* posłał, którą zwyki Cesarz w rękę trzymać, i patrzeć na nią, gdy z iakiim rozinawia *Mandarinem*, czyli *Ministrem*. Gdyż z krzywdą to udaia być dla dostoyności Cesarzkiej, i za nadto honoru dla iakiey szczególney osoby, gdyby Cesarz spoyrzcć miał na którego z poddanych swoich. Lecz to iest krzywdząca anekdota, gdyż iak daleko Anglicy uprzedzenia o sobie i Monarchii, tak daleko znany iest światu charakter *Chinow*.

Wczoraj otworzyła w *Clerkenwell Green* selsyje swoje ofobna Komisysa do iakwizycyi siedzących w *Tower* więźniow stanu wyznaczona.

W przeszłą szrodę odprawiła się w pałacu Królowy Rada tajna. Król cofnął proklamacyą zwołania Parlamentu na 4go Listopada, a odroczył go aż do 27go tegoż miesiąca.

Lord Howe ruszył z *Torbay* z Wielką flotą, lecz z niey 7 liniowych okrętów od 74 armat odłączone zostały pod komendą admirała *Galdmell* do Indyi Wschodnich dla przewiezienia tam 4 regimentow Infanteryi.

Deputowani z Rady miasta zapytali *Pitta*, czy rząd łożyć będzie na rozszerzenie nadto szczupłej ulicy przy *Templebar*, lecz ten odmówił dla złego stanu Królestwa. Do ułatwienia swych układow potrzebuie *Pitt* 24 millionow. Sposoby wynalezienia tey summy mogą się wynaleść, ale kraj uciażają. Jeden z takich jest, aby parlamentowe osoby nie miały odtąd korespondencyi *franco*. Drugi szrodek podany jest od *John Sinclair*, aby leżące odłogiem i źdździałe grunta, a wynoszące na 22,351000 włók poczynić urbariałnemi, a tak milliony złąd wniesione być do skarbu mogą.

Listy z *Jamaiki* i z Indyi Wschodnich coraz okropniey wyławiają mor w tamtych krajach panujący, między Europeyzykami. Jeżeli się więc nieofadzi ta ziemia czym prędzey zdrowym ludem z Europy, wkrótce przydzie nam postradać wszelkich zdobytych korzyści w tamtych stronach. Naywięcey umiera żeglarzow. Królewski okręt *Scipio*, iuż 300 ich postradał. Z tego powodu slychać, że Rada nałoży Quarantanę na wszystkie okręta z tamtąd przybywające.

D A N I A.

Z *Kopenhagi* dnia 7 *Pazdziernika*. W przeszłą Sobotę wyszedł od admiralicyi rozkaz, aby tak skombinowana przy *Helsingöer* stojąca flotta, iako i Eskadra na północnym krążąca morzu, zwracały się w tuteysze strony. Z zachodniego też morza poprzybywały tu liniowe okręta. D: 25. t. m. moskiewski kuryer z *Peterzburga* na *Sztokholm* i tedy przejeżdżał do *Londonu*.

F R A N C Y A

z *Paryża* 29. *Września*. *Obroty wojenne Rzpttey*. Od *Apriego* doszła 16go t. m. wiadomość z główney kwatery w *Briançon*, iż woyska nasze w celu przysposobienia sobie żywności, uderzyły 14go na *Piemontczyków* zabrały w niewolę 128. ludzi, zdobyli 1200. owiec, 160. sztuk rogatego bydła, mnostwa wina i innych żywności. Między brańcami znayduie się Graf

S. Martin. Działo się to przy Wsi *Lachenal* gdzie padło trupem 200. nieprzyjaciela ; naszych zaś tylko 4.

Od Woysk Pyreneyjskich czytany był na Sessyi Konwencyi d. 19go List Gener: Adjutanta *Garin* datowany w *Pau* 6go t. m. w którym donosi, że Hiszpani w 4. kolumnach atakowali nasze forpoczty w równinie *Aspe*. Większością siły przywiedli nas w prawdzie do cofnienia się i popalili niektóre flomiane chaty, lecz wysunawszy się Generał *Robert* w 600. ludzi, spędził 6000 Hiszpanow, wielu z nich ubił, 32. wziął w niewolę, a 150. od Gwardyi *Walton* przeszło do Francuzow.

Potym czytano drugi list od Reprezentantów przy armii północney *Bellegarde* i *Lacombe* datowany z główney kwatery w *Boxtel* 19go Września donoszący o odniesionym tam zwycięstwie w dniach 14 i 15. gdzie po półtorą godzinney bitwie zniesiony nieprzyjaciel zostawił 2000. jeńców, i 8. armat, a gdy 5000. Anglików usiłowało, nazad Francuzow odeprzeć z *Boxtel*, patrol ich od 100. ludzi tak się stwił z wawo, że nieprzyjaciel musiał odstąpić zamysłu.

Na Sessyi Konw: Nar: d. 20go Deputacya z *Lugdunum* ofiarowała Rzpltey 100. Kawaleryi z *Jakubików*, i koszta na wystawienie jednego liniowego Okrętu.

Royalisci znowu się zjawili z prawey strony rzeki *Loury* List z *Chateau Gontier* pod d. 6. donosi, iż popalili Kościoły w *Chatelais* i indziej, gdzie 30. republikanów spłonęło. Dnia 3go t. m. napadli na forpoczty nasze w *Congrés* i 30. ludzi ubili. Chłopów gwałtem do swego woyska biorą. Cała tameczna okolica w trwodze. Na miejsce podyrzanego Generała *Vuchot* postanowiony *Humbert*. Nasze zaś woysko ubiło 80. Royalistów, a między temi i Szefa ich *Sarrasin*, przy którym znaleziono 30.000. liwrów. W *Nantes* posuwają się Royalisci silniey i ogromniey niż za ostatnich czasów *Robespiera*.

O zwycięstwie odniesionym dnia 18go t. m. przy

Oerte i *Leodium* czytano doniesienie pod czas uroczystości zwycięstwa w dniu 21. odprawiającej się. Komenderowane są 42 bataliony i 20. Szwadronów na odpędzenie nieprzyjaciół od prawego boku *Mozy*. Największa trudność była w czasie przebycia rzeki *Ayvalle* płynącej w czystych polach osadzonych z amozami przy *Es eux* i *Spimont* od 18 000. nieprzyjaciół, Wzgórki też wszystkie są oszańcowane. Przeszedłszy jednak rzekę, przez godzinę jeszcze musieli Republikanie maszerować wórzod krzyżującągo nieprzyjacielskiej Artylleryi ognia, iżby się wdrzeć na szczyt góry. Zewsząd bagnietami nieprzyjaciół spędzony, 700. jeńców dostało się w niewolę, 2000. padło trupem, 3. chorągwie, mnostwo flint, 40. wozow amunicyjnych, 26. sztuk po większej części cięższej Artylleryi, są zdobyczą zwycięstwa.

Przy *Leodium* zaś wiele batalionow nieprzyjacielskich, t. k. poznoszonych, że tylko po 150. ludzi pozostawało. Armia *Latour* cała rozproszona, po borach mnostwo armat zdobytych, z domu *Kartuzow* nieprzyjaciół wypędzony, pończ. i kancelarya Sekretarza *Latour* nam się dostały.

Do *Brest* przyprawdzono 13. bogato ładowanych Okrętów z *Bengali* zaiętych przez nasze kapry, Wartość ich wynosi 18. millionow liwrów. W Portach *Brest* i *l'Orient* znajduje się taki skład z dobytých płocien, że 50,000. ludzi odziać niemi można.

EKONOMIKA NARODOWA.

Gdy *Fayan* około 10go Września wniósł do Konwencyi niewczesny Projekt, aby dobra Narodowe podzielić na drobne części dla łatwiejszego sprzedawania ich biednym i uboższym, oparli mu się natychmiast *Lozeau*, *Bourdon d'Oiss.* a najwięcej biegły w interessach skarbowych *Cambon*, z przełożeniem że przez takie dobr Narodowych podrobienie, assygnaty uracą wiarę, zmniejszą się dowoz żywności, ściagnie się konieczność nłożenia podatków, których jednak nienakładać zaręczono Ludowi

zmniejszy się skarbowy dochód, rozerwie się, lub zniszczy pewność własności Narodowej wynosząca teraz 14,000. milionów Liwrów, zmusi *Francuz* do kłaniania się najsławniejszym iey nieprzyjaciółom o pokoy, w wzgardę podą Rezydentacją Narodową, która założywszy fundusz nazad go uchyla. Te i tym podobne uwagi sprawiły, że odrzuciła Konwencya wizerunek Projekta dobney sprzedaży, zaręczyła nie nakładanie podatków, i zabezpieczyła tę własność ogólną Obywateli Francuskich

Na Sessyi Konw: 14go za wniesionym projektem od *Petit* względem dzwignienia nazad, zniszczonego już prawie od początku Rewolucyi Handlu i rolnictwa, dekretowano aby Rezydentanci Deputacye i Kluby Ludu iak naysprzedzey podawali sposoby rozszerzenia Handlu, Rolnictwa, Rękodziel i Nauk dotąd iak mowi *Graue* prawie zniszczonych przez *Wandalizm*.

Jakoż zaraz nazajutrz 15go stanąwszy w Konwencyi wydział Handlowy, a przelożywszy terazniejszy Stan Handlu i przyczyny upadku iego, podał następujące prawidła; imo. Ustanowić, że wszyscy Obywatele przez przemyśl i obroty swoje z Zagranicznymi wprowadzający do kraju produkta na utrzymanie fabryk, dobrze się zfluwią oyczyźnie. Zadne produkta nie mają być zabranianemi lub konfiskowanemi, gdy właściciele ich okażą, iż ie na potrzebę swych fabryk z zagranicy sprowadzili.

Lecz gdy *Thuriet* dał przczyne, że ieśli nie byłoby zabronione wprowadzanie tego, czego woyska nasze potrzebować mogą, offabiby się przez ten sposób ich męstwo. Konwencya zatym odłożyła ten Projekt aż do lepszego namysłu.

Także na Sessyi 20go dekretowała na nowo Konwencya aby podane były sposoby rozkrzewienia znowu Handlu i przemysłu w *Lugdunie*. Długi zaś zaległe u Francuskich Kupców *Norymberczykom* ocalono od konfiskaty, i owszem summy powypłacać im dekretowano.

HOLLANDYA.

Z Hagi dnia 4. Październik: Pułkownik *Tibool* Komendant fortecy *Creuxceur* za poddanie iey Francuzom sądzony będzie.

Oto Kapitulacya tey fortecy: Garnizon złoży b oń, przysięgnie nie wojować przeciw Francuzom poki nie nastąpi zamiana jeńców, i wyidzie za *Moze* z honorami woyskowemi. Artylerya, amunicyę, magazyny, i arsenał oddane zostaną kommissarzowi, a papiery i plany Indyznierom Francuzkim. Kommissarze woieni i urzędnicy administracyjni wolno do domów poydą, bez żadney zamiany. Oficyerowie mogą mieć szpady, żołnierze tornistry, a komendant wszelkie swe sprzęty.

Zjazd co się odprawiać miał w *Nmwegen* przeniesiony będzie do *Arnhem*.

Cesarz Generała *Clarfajta* wyznaczył *ad interim* generalnym Gubernatorem Niderlandu Austryackiego.

Cóż potym? gdy ten już cały utracony. Chyba Gubernatorem będzie *in partibus*. Tylekroć sławny ten Generał porażony, ostatnią razą miał do kilkunastu tysięcy ludzi stracić, a z niedobitkami usunął się do Westfalii. R chuią że w ach tylko miesiącach, Maju i Czerwcu, zginęło Cesarzkich przez zabicie, niewolą i rany, do 41. tysięcy. Cóż później?

Z Geldryi d. 1. Październik. W przyszłym tygodniu mocny Francuski patrol znajdował się już z tamtey strony *Mozy* w Pruskiej wsi *Veenray*.

Z Bergopzom d. 2. Październik: Niespokoyność u nas domowa. W pobliskiey wsi *Wouie* zgromadzone kupy uderzywszy na dom Sekretarza *Bruyn* i inne, popustoszyły ie do szczętu. Skutek to iest dzisiejszych okoliczności, a kray przez to niewymowne ponosi szkody.

Z Bedy d. 4. Październik: Od 1go t. m. co dzień napadają na nas Francuzi, sześć ich kul padło już na przedmieścia, dziś atakowali naszą rezerwową pikietę i 4. ludzi ranili.

Z Heusden d. 4. Październik: Już i przeciw naszym szancom wystawili Francuzi baterie, lubo jeszcze o podal.

Z Gorcum d. 5. Październik: Od wczorayszego dnia rozchodzi się pogłoska u nas iakoby pod Bredę przyciągnęło jeszcze do 5.000. Francuzów. Pod naszym miastem stoi 30 okrętów Angielskich przybyłych z Woyskiem. Wyładysz 150. ludzi pomaszzerowało do *Vianen*, reszta poydzie do *Bommel* gdzie stawiają most na statkach. Bagaze Hollenderskie i park artyleryi wyszły w *Amersfortskie*.

Z Utrechtu d. 5. Październik: Na Mozie wzdłuż *Bomme ward* ani jednego niema statku, dla tego od dziś dnia nikt się przeprowić niemoże, i zakazano iakimkolwiek statkom na Mozę wchodzić. Onegday przeprowadzano tedy z *Gorcum* rozmaite armaty do *Storrebach*. Wczoray aresztowano tu 2. podeyrzane osoby, a w *Viael* 4.

Z Amsterdamu 7. Październik: Z Zeelandyi donoszą że przed *Lillo* zbrojne nasze statki spaliły ieden zbrojny Francuski okręt.

Z Hagi d. 7. Październik. Od wkroczenia Francuzow do naszego kraiu wynoszą się do *Anglii* rozmaici *Francuscy* i *Brabantcy* emigranci; między którymi i Xze *Montmorency*. Sam tylko sławny ow *Beaumarchais* dotąd bawi na wsi pod *Hagą*. Jak słyhać, *Luchisini* z *Wrocławia* znowu poiechał do *Wiednia*.

H I S Z P A N I A.

Z Madrytu dnia 20. Września. Nakazano w *Cadix*, aby wszyscy choćby nayosiadleysi tam Francuzi w 8. dniach wyprowadzali się w głąb Królestwa o 20. mil morskich na upodobane każdemu miejsce, dla handlowych iednak i domowych interessow wolno im pozostawiać pełnomocników. W nowo zaś osiadłych miejscach powinni będą zachować się podług przysięgi iak poddani Królewscy. Do *Madrytu* zaś i plezyrowych rezydencyi Królewskich nie jest wolny przystęp.

N I E M C Y.

Z Wiednia dnia 1 Paździ: Uniwersał Cesarzski pod dniami 20 t. m. wyszły, zabrania wszelkiej przedaży żywności w granice francuzkie pod inkwizycjami i karami w sądach najwyższych. Także wszelkiego prowadzenia handlu, czy za gotowiznę, czy za wexle, tak z Francją, iak z zabranemi przez nią Prowincjami Cesarzskimi. Nakazuje zaś, aby w 4 n. dziełach, wszyscy dłużni, iak utraconych Prowincyi, tak Francyi, nawet i pocztowi, poskładali u miejscowych Zwierzchności z swemi podpisami wszelkie rejestra wiele winni, a te do Kamery odesłane być mają. Cel tego jest, aby się zapewnić o stanie związków handlowych w Państwach Cesarzskich z Francją, i zapewne wzorem iey przejąć długi do skarbu.

Od Policyi też wyszło urządzenie, aby Francuzi, którzy nieokazują się zamieszkałymi w *Wiedniu* od lat 4, natychmiast z tamąd się wynieśli. Znowu tu słychać o mających być należonemi na ten kwartał podatkach dla wojska. Baron *Klebeck* i Generał *Kempf* z 8 batalionami Infanteryi, i 200 Kawaleryi zostali w *Mastrichcie* dla wzmocnienia garnizonu. Z *Czech* maszeruje 5000. kompletowego wojska do armii *Clarifaita*. Także i w *Galicji* stojące wojska wkrótce mają ruszać w kraje woyną z Francją zajęte.

Od niższego *Renu* dn: 2 Paździ. W *Akwizgranie* ogłosili Francuzi amnestyą na przeszłe wypadki, wolonterow z swej przedniey straży gwałtowniey nieco z mieszkańcami postępujących ukarali, i pod utratą życia zakazali wszelkiej czynienia przykrości. Urzędownie zaś, lubo nienakładają kontrybucyi pieniężnych, już jednak wzięli w rekwizycyą 6000 par trzewikow, 6000 par pończoch, i 8000 k. szul. W *Trewirskim* mają się wzmocnić 15,000. Baron *Hampesch* Szef korpusu Huzarow w zamianę za 2ch Generałow francuzkich i 4ch Officyerow, wyszedł z niewoli. *Xże A tois*, i syn iego *Xże Angouléne*, znajdują się w główney kwaterze *Xięcia d'York*, noszą białe kokardy, mają pod swą dyspozycyą po 3ch Adjutantow, i po 80 koni.

Z Frankfurta dn: 4 Paździ. W *Wilhelmsbade* przy *Hannau* odprawił się w tym tygodniu zjazd przednieyszych Stanow z *Cyrkułow* wyższego *Renu* i *Szwabskiego*, na którym byli przytomni, *Landgraff Hesen Casel*, i *Margraff Badeniski*. Miał tam być i *Xże Würtembergski*, lecz izwanek z konia przeszkodził. Celem tym obrad być miało wyflawienie i opatrzenie 80,000 w yłka przeznaczonogo do załazania z tey strony brzegow *Renu*. Sądzą, iż w tym szczególnieyszy miano widok na odmiany mogące nastąpić z powodu wojsk *Prukkich* nad *Renem*.
DODA.

KORRESPONDENTA

NARODOWEGO Y ZAGRANICZNEGO.

z Warszawy d. 1. Listopada 1794.

L I S T

O bitwie pod Maciejowicami zaszley Dnia 10.
Paździer: R. 1794.

Chcesz dowiedzieć się odemnie obywatelu, o nieszczęśliwey akcji pod *Maciejowicami*. Lecz niemam o niey tyle wiadomości, żebym ci mógł dać dokładne iey opisanie. To więc ci tylko donoszę, czego lub sam byłem świadkiem, lub com mógł od innych pewnieyszego zaffyszeć.

Przegrana bitwa przez generała *Sierakowskiego* pod *Brześciem*, w której większą w artylleryi, niż w ludziach ponieśliśmy stratę, otwarte przez nią generałowi *Suwarow* całe *Podlasie*, kray naywięcey zapomagający w żywność, nietylko wojsko, ale i stolicę, była powodem N. Naczelnikowi *Kociaszce*, iż wzmocniwszy korpus *Sierakowskiego*, przedsięwziął wszystkimi sposobami zapobieżć dalszemu rozszerzaniu się Moskałów. Wiedząc o chęci przeprowadzenia się generała *Fersena* przez *Wisłę*, zalecił Generałowi *Poniskiemu* bronić tey przeprawy. Lecz gdy mimo tego Moskale przeprowili się, N. Naczelnik postanowił stoczyć z niemi bitwę, nimby się z korpusem *Suwarowa* złączyć mogli, lub od niego jakie posiłki otrzymali. Dywizya Naczelnika stała o trzy mile od dywizyi *Poniskiego*. — Mając atakować Moskałów, takie poczynił rozporządzenia Naczelnik, iżby w czasie samey akcji, na pomoc przybył *Poniski*. Tak się więc uszykował, iż odsłonił lewe skrzydło swoje i zostawił próżne miejsce dla Moskałów, którzy w

im stanawszy, mieli być wzięci z boku od *Ponińskiego* dla którego wygotowane już były baterye.

Niewiedzieć, czy z własnego układu, czy o-
trzeżeni Moskale, iż będą atakowani, pierwsi at-
tak przypuścili. Zaczęła się bitwa o godzinie piątej
z rana. Wszedł generał *Denisow* w miejsce zosta-
wione od Naczelnika. Artylerya Moskiewska ze
wszystkich stron tęgi ogień sypać zaczęła, któremu
z równą mocą odpowiadała artylerya *Polska*. Korpus
Denisowa dwa razy złamany był bagnetami. Za-
grywał wojsko Naczelnik, i zaręczał, iż *Poniński*
w lada moment nadciągnie ze swym korpu-
sem. Trzy-
mała się długo piechota, lecz kawalerya zaczęła
pierzchać, i to przechyliło zwycięstwo na stronę Mo-
skalów. Opuszczona od kawaleryi piechota i arty-
lerya, niezdolała się oprzeć iazdzie nieprzyjaciel-
skiej. Ztąd poszła strata armat i mnostwo ieńców na-
szych. Sami Moskale przyznawali, iż gdyby był
Poniński nadszedł, lub mógł nadeść ze swym korpu-
sem, w ten czas, iszliby niebyli zwyciężeni, tedy
byliby przymuszeni cofać się do Wisty. Do 2,000.
naszych z rannemi dostało się w niewolę; Moskale
także mają przeszło 1,000 rannych, a dwa razy tyle
zabitych liczą.

Poległ w tej potyczce wielkich nadziei officer
Krzycki pułkownik w regimencie *Czapskich*. Do odwa-
gi łączył teorią sztuki wojennej. Patentowany od
N. Naczelnika pułkownikiem kolsynierow *Krakowskich*
w krotkim czasie pułk ten wszystkich manewrow na-
uczył. W akcyi pod *Szczekocinami*, już ich doprowa-
dzał do spotkania się ręczną bronią z nieprzyjacie-
lem. Regiment *Czapskich*, który niedotrzymał placu
w tej bitwie, zaniósł prośbę do N. Naczelnika, aby
mógł mieć pułkownikiem swoim *Krzyckiego*. Ze-
zwolił na to *Kościuszko*. Jakoż regiment ten w bi-
twie pod *Maciejowicami*, mając na czele *Krzyckiego*,
okazał się godnym takiego pułkownika. Dowodził
mu *Krzycki* z największą przytomnością i odwagą,

gdym kartaczem w szczekę okrutnie skałeczony został. Zpadł z konia zemdlony, wkrótce zerwał się, chcąc jeszcze dowodzić swemu batalionowi, ale niemógł już dostać. Odtąd więc sylwetkę swojej kochanki, którą na piersiach nosił iednemu z officerow, i zaprowadzony został do bagażow. Tam wkrótce oskoczony i skłoty od kozakow, umarł.— Można powiedzieć o tym Rycerzu, iż miał piękną duszę w pięknym ciele, że koledzy utracili w nim wzor najlepszego officera, ludzkość iednego z nayościewszych ludzi, a oyczyzna iednego z nayościewniejszych obrońcow.

Z liczby officerow, którzy się dostali w niewolę, są generałowie; *Kamiński Sierakowski* i *Kniaziowicz*. Generała *Kamińskiego* za pozwoleniem *Fersna*, wziął do siebie *Daszkow*, który mając w Warszawie przyjaźń z *Gorką*, siostrą *Kamińskiego* chciał przez ten wzgląd offodzić los brata zostającego w niewoli. Generałow *Sierakowski* i *Kniaziowicz*, zostają przy *Chruszczewie*, od którego dosyć doznają ludzkości. Znany i powszechnie szacowany pułkownik *Zaydlis* lekko ranny, także znajduje się w niewoli. Potkał ten los między innymi i maiora *Fiszera* dobrego officera, którego dla talentow i pracy miał ciągle przy sobie adiutantem Naczelnik *Koścuszko*.

Julian Namcewicz raniony w rękę, dostał się też w niewolę. Człowiek ten pięknego dowcipu, i w obozie nawet lubił bawić się literaturą. Znaleźli Moskale w kieszeni jego układ komedyi stosowney do dzisiejszych okoliczności, pod tytułem: *Powrot z tamtego świata*, którą czytali między sobą, a inne przy nim znajdujące się papiery zapieczętowali.— Miłe mi jest nader wspomnienie tego człowieka, który dowcipem swoim niemato przyłożył się do sławy *Polskich nauk*, a meztwem chciał bronić niepodległości oyczyzny i tego meztwa stał się ofiarą.

Nie wiele mają starania Moskale równie o naszych rannych, iako i o swoich, zwłaszcza o tych

którzy dla ciężkich ran, długiej potrzebią kuracyi, skrupulatni są co do obrządkow pogrzebnych za umarłych. Pochowali ze wszystkimi honorami wojkowemi, kilku zmarłych w niewoli officerow naszych, nad ktorými xieża ich długie śpiewali modlitwy. Tak to zabobon nad istotne obowiązki, przenosić każe cze obrzędy, i praktykom pobożności więcej przypisuje ceny niż prawdziwym cnotom: tak dalece, iż mniej u nich znaczy barbarzyństwo, niż uchybienie powierzchownym religii formalnościom.

Lecz naybardziej i twoię, i całej publiczności wzbudza troskliwość los Naczelnika *Koścuszki*. Co tylko oznacza doskonałego wodza, i wiekiego ryceza, to wszystko okazał nasz kochany Naczelnik; wszędzie się znajdował, wszędzie zagrzewał, wszędzie dowodził. Nakoniec gdy widział kawaleryą ustepującą z placu, i przez swoję ucieczkę obnażającą artylleryą i piechotę, usiłował ją ieszcze zwrocić do swej powinności, i dla tego dopędzał pierzchojących aby ich na plac naprowadził, wtedy między opłotkami chybił drogi, a w pędzie przez rów przeskakiując, spadł z kónia, który się z nim obalił. Zaraz nadbiegli kozacy, od ktorých dwa razy spisa pchnięty został. W tymże czasie przypadszy karabinier, ciął go w głowę

Natychmiast ieden kozak zaczął go obdzierać: zdiął mu z palcow dwa pierścionki brylantowe, a gdy trzeci, na którym był antyk z czapką wolności, zdeymował, ścisnął palec Naczelnik, broniąc tego pierścionka. W tedy kozak zastanowił się, i zapytał: czyby niebył *Kościuszko*? Nie mając odpowiedzi, tym bardziej się w tym utwierdził. Nareszcie po kilku krótkich zapytaniach, usłyszal głos zemłonego: *Gdzie jestem! woda!* dał mu kozak, dostawszy blaszaney flaszki z kieszeni: odpędził drugich kozakow ostrzegłszy, kto im się dostał w ręce, i natychmiast w zdaręte z niego suknie, na powrót go przyodził. Położyli zemłonego na pikach Kozacy, i nieśli do zam-

ku; a gdy już był blisko, wyszli officerowie, i sami go dzwigali do izby.

Przyftony felczer, opatrzył natychmiast rany, powiadają że nie są niebezpieczne. Kontuzya także w boku od kuli odebrana, niegrozi żadną konsekwencyą. Drugiego dnia dopiero przyszedł Naczelnik do siebie, postrzegł gdzie zostały Niemcewicz i Fiszor są przy nim. Nie potrzeba ci wystawić czucia jego. Wiesz, że ten mąż nieżył dla siebie, lecz dla oyczyzny....

Dan 20. Października 1794. Roku.

Obwieszczenie względem umundurowania.

Departament umundurowania w Kommissoryacie generalnym siły zbroynnej narodowej obwieszcza wszystkim, którzyby chcieli podjąć się Liwerunku, sukna i płócien, dla wojska Rzeczy potrzebnych, aby takowi do swego Departamentu Selsyi w Domu Biskupa Krakowskiego, na Miodowej ulicy odprawującego, kończąc ułożenia się i zawarcia kontraktu udali się. Datum w Warszawie na Selsyi Departamentu dnia 11. Października 1794. roku.

(L.S.) Samuel Michler Prezydujący. — Dramiński Kommissarz. — Michał Gaszyński Kommissarz. — Karol Szye Kommissarz. — Jan Fribs Kommissarz.

Reszta interessującego Pisma pod Tytułem: *Reflexye o podziale Polski*, z papierów Angielskich.

Gdy ta prawda wszystkim Potencyom utrzymującym się teraz jest wiadoma, że Rossya do ogromnego w Europie wzrostu z największą usilnością dąży, powinny więc wszystkie się zjednoczyć, aby przeszkodziły uskuteczeniu tak szkodliwego Projektu Narodom Interes Państw nadmorskich z niesłychanej mocy, do jakiej się wzbija Rossya, mogłyby odnieść największe straty, ale i inne w środku Europy leżące Mocarstwa w kaydany wiekami niekruszone mogłyby równie popaść jak dziś. Wolna niegdys Kurlandya i Inflanty pod iarzmem frogiej

i potężney Sasiadki ięczą: Rzesza Niemiecka czy-
 liżby długo przy swych utrzymać się mogła swo-
 bodach? **A** powinienże Cesarz, iesli zdrowa ie-
 szcze polityka iego powodnie Gabinetem, tey to zwo-
 dniczey ufać przyiaźni Rossyiskiey? Czegoż się
 więc Austrya od Moskwy za niekzemne iey dumie
 uleganie spodziewać może? Pewnie krajów iakich
Polskich? Do tych sama Rossya chce iak naydaley
 się pomknąć, aby w głąb Europy wproć się, a z
 czasem i Niemieckie pochłonać mogła Prowincye,
 a tym czasem opanowawszy iuż bliższe Węgom
 Kraie, zagarnąwszy Kamieniec, złączywszy nowe
 swe granice z Galicyą zmierzając ku Szląskowi,
 Cesarza ludzi obietnicą dawno iuż od tego Domu
 żadaney Bawaryi, mimo prawa Rzeszy Niemieckiey, i
 mimo spadającą Successyą na Xcia Bipońskiego.

Co się tycze innych strat, iakie z terażnieyszey
 wojny z Francyą obfitym na Cesarza i Potencye
 koalicyjne wylały się potokiem, te nadgrodzie w
 chimerycznym zakładaią skombinowani Projecie. to
 iest w podziale Francyi, którego to układu w *Pilnitz*
 umowione są zasady.

Tym czasem Emigranci dla zaratowania zgubioney
 swey oyczyzny, szukaią pomocy zagranicznej, iak
 Potocki, ze swemi Wspolnikami, bez rozsądnie spo-
 dziewał się znaleźć. Lecz gdyby nawet znaleźli
 skuteczny ratunek w Mocarstwach skombinowanych,
 tedyby na to się im przydały onych zwycięstwa,
 żeby przez rozerwanie na części do szczętu, zginę-
 ła Francya. Otoż do iakiego nieszczęścia może Eu-
 ropę całą, iedney Potencyi duma przywieść. Lecz
 nie spodziewać się tego nigdy, żeby tak wzrastaią-
 ca Potęgą niemiała wkrótce licznych i mocnych zna-
 leść nieprzyiacioł. Doświadczył tego Ludwik XIV.
 gdy Hollandyą i tyle innych Prowincyi podbił, do-
 świadczy niezawodnie i ukarana będzie pewnie Rossya
 za popsucie równo-wagi Europeyskiey, i zakłocenie
 spokoyności tylu Kraiów. Iey sekundant Król Pruski

złe pokalkulował, mimo Luchesiniego przebiegłość, swe interessa, gdy uwiedziony doczesnym Wielko-Polski łupem, temu pomaga Mocarstwu, które na pochłonięcie jego Kraiów siada, z jegoż samego pomocy gotuje. Lecz Katarzyna nie jest nieśmiertelna. Jej długi wiek do schyłku dążący nowe obiecuie sceny. Pod ogromnym całe Państwo Rossyjskie wielkości ciężarem, koniecznie musi doświadczyć losu wszystkich wieków przykładami stwierdzonego; to jest: iż *Niespraxiedliwość, rychło, czy późno, zawsze temu fatalna, kto ją popełnia.*

N I E M C Y.

Z Wiednia dn: 5. Paźdż: Biskup *Lecdyjski* i większa część osób składających Rząd przeszły w *N.derlandzie*, powynofili się do *Wirzburga*.

Od niższej Elby dn: 7 Paźdż: Słychać u nas z *Havre*, iakoby w *Paryżu* zabrano papiery *Jakobinow*, i sale ich zamknięto. *Lindet* zaś miał wnieść do *Konwencyi*, aby handel był wolnym, i taxa *Moxymow* zawieszona. Okręt transportowy od 170 żołnierzy przeznaczony z *Anglii* do *Rotterdamu*, nawalnicą rozbity, i na *Elbę* wpędzony został.

T U R C Y A.

Z Konstantynopola dnia 25. Sierpnia.

Sułtan d. 7. t. m. dawał pod namiotami bal i as-samble na równinie *Bujakdere*. Moskiewski Posel, tak iak wszyscy inni zagraniczni Posłowie był tam *incognito* przytomny. Lecz że mimo zwyczaj tego Narodu zanadto się zbliżył do namiotu W. Sułtana, Officer od Gwardyi wyłajał go i wypchnął. Godząc Sułtan tę sprawę, Officerą zdegradowanego odesłał do *Seraal*, a do Pośła Moskiewskiego posłał z wymówką, i drogą z wonnościami tabakierą w prezencie. *Równa to prawda, iak i następująca: (z Gaze: Hamb:)*

Interes z *Moskwą* względem taryff zawieszonym został, ponieważ *Porta* oświadczyła, iż rozstrzygnięcie jego zdaie na wielkomysłność Imperatorowy.

Słychać że i *Anglia* żąda dla siebie też umiarkowania taryffy celney.

Kiedy *Jussuf Pascha* obeynuie wielkie Wezyrstwo, ani nadziei pokóiu, bo tak on, iak i Kapitan Basza wojny pragną.

WŁOCHY.

Z *Livorno* d. 20. *Września*. Do woysk Francuzkich we włoszech przybył trzeci Reprezentant ludu *Proost* z instrukcyami popierania kampanii. Senat Genuencki kazał wzmocnić garnizon w *Savona*. Francuzi przysyłają artyleriją i amunicyje wielkie w *Piemontské*, w *Altiero* stoi 10000. Cesarsko Sardynskiego woyska dla niepuszczania w granice Francuzów. Po dług wiadomości z Hiszpanii opanowali Francuzi *Biscatają* i *Plazencyą*. W *Biscatai* nakaz dany był mieszkańcom iscia pod broń od lat 17. do 60. pod konfiskatą dobr. *Sardynia* przyięła *Vicereia*.

Deputowany Konwencyi *Salceti* przybył niedawno do *Finale*, i oświadczył ludowi iż ponieważ Cesarscy ściągają do *Carcare* i *Molare* w 8000. woyska, trzeba zatym aby Francuzi zaştaniali Genuenńczyków iako swych przyiaciół i Republikanów, bez wszelkiej dla nich uciążliwości, i wdawania się w ich rząd lub religiją, z zaręczeniem oraz nadgrodenia szkod, iesłiby się iakie stały, ale też z zagrożeniem wydania im wojny iesłiby Francuzow przyięć niechciano lub ich zdradzano. Wkrotce zatym przyszło wiele batalionów Francuzów z *Loana* przez *Putra* i *Gora*, do *Finale*. W samym tym mieście założyli piekarnią wydającą co dzień 10000. racyi chleba. Siła ich od *Finale* aż do *Var* rościaga się na 40000. woyska.

DONIESIENIE.

Znaydują się u obywatela *Pozera* na *Tębackiey* ulicy w *Rydzynie* Nro 25 na trzecim piętze. 1) Nowa Mapa Polska 1793 fl. 15. 2) Nowa Mappa Francuska i cały *Thestrum* wojny fl. 15. 3) *Lekarstwo* przeciwko zarazie bydła *Flaszeczka* po *Zł:* 9. 4) *Carte de la Pologne divisée par Provinces et Palatinats* par *Mr. Rizzi—Zannoni* en 25 *Ferailles*.